

[Socialministeren.]

Jeg har kun bemærkninger at knytte til den socialdemokratiske ordførers udtalelser om pristalsregulering. Jeg kan hertil sige, at det spørgsmål blev jo også berørt, da vi i 1968 forhøjede hædersgaverne, og da sagde den daværende socialdemokratiske ordfører, at den form, som den nuværende regering benytter, svarer til, hvad man tidligere har gjort, og at dette lovforslag jo også mere skal være en hilsen og en tak til de medborgere, som blev ramt under krigen og besættelsen, end det skal være en egentlig forsørgelsesordning; her er jeg på linje også med det, som hr. Per Federspiel udtalte.

I øvrigt — og det er jeg da villig til at oplyse nærmere om under udvalgsbehandlingen, hvis man ønsker det — så har de nuværende forhøjelser ikke fuldstændig, men stort set alligevel betydet, at pristalsudviklingen er blevet fulgt. Jeg takker for bemærkningerne.

Gorrson: Jeg vil gerne takke hr. Per Federspiel for de bemærkninger, der blev gjort heroppefra, og så sige til socialministeren, at jeg forlanger ikke, at socialministeren i ét og alt skal følge den tidligere regerings indstilling til sagerne, og da ministeren ikke har til hensigt, forstår jeg, at komme med forslag om en pristalsregulering af hædersgaverne, så vil mit parti overveje at gøre det i udvalget og stille ændringsforslag herom ved anden behandling af forslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov for Færøerne om den offentlige sygeforsikring.

(Lovforslaget (nr. 9) findes i tillæg A. sp. 225, fremsættelsen i tidenden sp. 103).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Niels Mørk: Det kan vel ikke undre nogen, at jeg gerne vil udtale min tilfredshed med, at ministeren ikke er faldet for fristelsen til at foreslå en kommunalisering af den offentlige sygeforsikring på Færøerne. Det takker jeg for i denne omgang.

Formålet med lovforslaget er jo at bringe den færøske sygeforsikringslovgivning i overensstemmelse med sygeforsikringslovgivningen i Danmark på alle områder, hvor ikke særlige færøske forhold taler derimod. I forhold til nu betyder dette, at der gennemføres en række forbedringer af såvel ydelser som betingelser. Således ophæves alders- og helbreds-betingelserne for optagelse, ligesom begrænsningen i varigheden af ydelserne ophæves. Der sker også en administrativ forenkling ved, at de eksisterende 37 kasser sammenlægges til 11, og ved etableringen af B-afdelinger i stedet for den færøske fortsættelseskasse.

Et andet socialt fremskridt er indførelsen af fri jordemoderhjælp og udvidelsen af fribefordringsreglerne, som er af særlig stor betydning på grund af de store afstande på øerne. Jeg havde gerne set, at man også havde indført lønarbejderdagpenge under sygdom, selv om jeg er klar over, at beskæftigelsesstrukturen har en helt anden karakter på Færøerne end hernede. Men jeg forstår, at der arbejdes videre med dette spørgsmål.

Der er også andre ting, som jeg savner i forslaget, bl. a. gratis livsvigtig medicin til medlemmerne. Det er jo heldigvis sådan, at det er et relativt ringe antal medlemmer, som det her drejer sig om, og som følge heraf er der heller ikke de store penge i denne ydelse; men for den enkelte, der som regel skal bruge disse livsvigtige medikamenter hele livet igennem, er det i dag en meget stor økonomisk belastning.

Jeg savner også en bestemmelse om ophævelse af sygekassernes betaling for sygehusophold og -behandling. De 6-7 kr., som kasserne betaler til sygehusene pr. medlem pr. dag, og som staten refunderer 25 pct. af, er jo kun en brøkdal af den reelle udgift. Her kunne spares megen administration, og sygekassernes hidtidige udgifter hertil kunne eventuelt sættes ind i det forebyggende arbejde og til yderligere forbedring af ydel-